

Nr 2.

Ankom till riksdagens kansli den 12 februari 1914 kl. 6 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om ändrad lydelse av 5 § b), andra stycket, i förordningen angående bevilning av fast egendom samt av inkomst.

(2:a avd.)

Närvarande: Herrar K. G. Karlsson, Vennersten, frih. C. J. Beck-Friis, Ollas A. Ericsson, Eklund, Antonsson, frih. Fleming, Bäckström, Röing, Eriksson i Grängesberg, Jespersen, Byström, Rune, frih. Palmstierna, Karlsson i Fjäl, Carlsson i Frosterud, J. Östberg, Elof Ljunggren och Hallin.

I en inom andra kammaren av herr *Andersson* i Fallsberg väckt motion, nr 41, som hänvisats till bevillningsutskottet, föreslås, »det riksdagen ville besluta, att § 5 b. mom. 2 i gällande förordningen angående bevilning av fast egendom samt inkomst måtte, i syfte att kommuners skol- och fattighus under alla omständigheter må bli bevilningsfria, erhålla följande förändrade lydelse:

Kommuner och andra menigheter: för dem tillhöriga skol- och fattighus, oavsett var de äro belägna, samt inom deras eget område liggande andra allmänna platser, tomter och byggnader.»

Beträffande motiveringen för detta förslag tillåter utskottet sig hänvisa till motionen.

Utskottet.

Sedan den allmänna bevillningen numera upphört att vara statsskatt, kan föreliggande motion anses innesluta ett rent kommunalekonomiskt spörsmål. Den kommun, som äger vidkommande skol- eller fattighus, kan givetvis i många fall hava en ej oväsentlig fördel av här ifrågasatta skattefrihet. Då kommunen åtnjuter sådan frihet beträffande skol- eller fattighus inom eget område, torde det också förefalla mindre billigt, att kommunen skall behöva vidkännas ofta nog avsevärda skatteutgifter blott på den grund, att kommunen tillhörig dylik byggnad är belägen utanför dess egen gräns.

Samma betraktelsesätt torde för övrigt vara på sin plats i åtskilliga andra fall, då byggnader för allmänna ändamål förlagts utom vederbörande kommuns eller menighets eget område.

Emellertid har utskottet inhämtat, att kommunalskattekommitterade haft förevarande fråga under behandling, vadan densamma kan väntas bliva löst i samband med övriga till den kommunala beskattningen hörande spörsmål. Av denna anledning och då för övrigt de hithörande praktiska fallen ej torde vara så talrika eller eljest av beskaffenhet att påkalla omedelbar rättelse, har utskottet, även om motionens syfte kan synas beaktansvärt, funnit sig icke böra tillstyrka, att riksdagen i sakens nuvarande läge vidtager någon ändring i författningen eller gör särskild framställning i ämnet.

Utskottet hemställer alltså,

att herr Anderssons i Fallsberg förevarande motion, II: 41, om ändrad lydelse av 5 § b), andra stycket, i förordningen angående bevillning av fast egendom samt av inkomst, icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 12 februari 1914.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.
